

Stavad (S):

Der er uden tvivl mange steder, hvor de offentlige servicetilbud kan forbedres, og det er faktisk det, vi arbejder for, det er det, vi er optaget af. Men hvis vi ser generelt på tingene, vil jeg godt sige, at det bliver svært at finde ret mange lande, vi rent umiddelbart kan sammenligne os med, hvor de tilbud, som befolkningen som helhed får, har den samme kvalitet som de tilbud, vi giver i Danmark. Men det skal ikke være en sovepude, det skal tværtimod være en inspiration til at gøre det endnu bedre.

Mit indtryk er, at Fremskridtspartiet først og fremmest er optaget af helt andre ting end at sørge for, at borgerne får ordentlige tilbud om f.eks. børnepasning til en pris, som er til at betale. Men det kan ikke nytte, at vi bare tager en gruppe ud, som kan betale, hvad det koster, og som kan få de helt flotte tilbud på bekostning af den store gruppe, der findes i ethvert samfund, og som ikke kan betale selv. Og derfor tror jeg nok, at jeg tør konstatere, at også på dette område har Fremskridtspartiet og Socialdemokratiet nogle helt klart forskellige målsætninger; vores målsætning er høj kvalitet til alle.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

I betragtning af, at hr. Stavad har meddelt Folketinget, at dette forslag er en genfremsættelse, hvilket er ganske korrekt, er det lidt trist, at hr. Stavad ikke har forstået, hvad forslaget går ud på.

Hr. Stavad står her og giver udtryk for, at forslaget går ud på, at de rige skal kunne købe sig til rettigheder, og at de fattige bare skal ligge i rendestenen og dø; men det er ikke meningen med forslaget, selvfølgelig er det ikke det, og det er heller ikke det, Fremskridtspartiet mener. Forslaget går ud på, at man som samfundsborger skal have valgfrihed – ikke valgfrihed til selv at betale eller lade det offentlige betale – men frihed til selv at vælge, om man vil bruge den billet, man er udstyret med som skatteborger, i det offentlige eller i det private system.

Hr. Stavad siger også, at Danmark i forhold til andre lande har en kvalitet, der ligger langt højere. Ja, alt er jo relativt; hvis vi sammenligner os med tilpas mange ulande, er alting jo

godt i Danmark, men det er jo ikke det, der er spørgsmålet. Spørgsmålet er: Er det godt nok i Danmark? Blandt de blinde er den enøjede jo konge, men derfor kan man jo ikke anbefale alle kun at have ét øje. Det handler altså om at give borgerne valgfrihed til selv at afgøre, om de synes, at kvaliteten er i orden.

Lad os igen tage disse patienter, som i øjeblikket ligger på gangene på sygehusene i Århus Amt. Hvis de syntes, at nu var det simpelt hen for strengt, nu ville de ikke længere acceptere de forhold, skulle de have frihed til at skifte – ikke bare til et andet offentligt sygehus, men også til et privat sygehus. Det er det, der populært hedder at få lov til at stemme med fødderne, og det er netop den mulighed, som forslaget vil give landets befolkning. Det er ikke et spørgsmål om, at det kun er de rige, der skal kunne købe sig til rettigheder.

Kai Dige Bach (KF):

Fremskridtspartiets næsten ordret genfremsatte beslutningsforslag indeholder en række elementer, som vi løbende debatterer, når vi beskæftiger os med den offentlige sektor, dens udvikling, dens finansiering og dens udbud. Allerede ved behandlingen af det tilsvarende forslag i april 1992 gav såvel finansministeren som den konservative ordfører udtryk for sympati for de ideer og tanker, der ligger bag forslaget, men samtidig blev der med god grund gjort opmærksom på de store problemer, det giver at formulere et enkelt lovforslag med så omfattende et indhold, som man lægger op til i dette beslutningsforslag.

Derudover lider beslutningsforslaget af den store mangel, at det ikke på nogen måde er anskueliggjort, hvor store omkostningerne ved forslagens gennemførelse ville være. Det er væsentligt, at vi får overblik over de økonomiske konsekvenser, som en omlægning af den offentlige sektors leverancer af serviceydelser til borgerne vil medføre. Vi skal vide noget mere om, hvordan den offentlige økonomi påvirkes af den konkurrence mellem offentlige og private udbydere, som tilstræbes med forslaget.

Ligesom ved tidligere behandlinger af samme emne mener vi, at brugerbetaling kan og skal bruges, men en ny brugerbetaling skal ikke være en ny skat, som ikke modsvares af indkomstskattelettelser. Jeg mener ikke, vi kan vedtage Fremskridtspartiets forslag i den form,